

**Ἱερὸν Προσκύνημα
στοὺς Ἁγίους καὶ Θεοβαδίστους Τόπους
τῆς Ἁγίας Γῆς - Ὁρους Σινᾶ**

ὑπὸ Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος

ΜΕ τὴν Χάριν τοῦ Σταυρωθέντος καὶ Ἀναστάντος Κυρίου μας, τὴν βοήθεια τῆς Παναγίας μας καὶ τὴν εὐχή καὶ εὐλογία τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ, πραγματοποιήσαμε ἑβδομαδιαῖο Ἱερὸν Προσκύνημα στοὺς Ἁγίους καὶ Θεοβαδίστους Τόπους, στὸ Ἰσραήλ, τὴν Παλαιστίνη καὶ τὸ Σινᾶ.

Ἀπὸ τὸ Σάββατον τῆς Διακαινησίμου, 12/25.4.2009, ἕως καὶ τὸ Σάββατον τοῦ Θωμᾶ, 19.4/2.5.2009, μία ὁμάδα πενήντα πιστῶν μας, ὑπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Ὠρεῶν κ. Κυπριανό, Ἀναπληρωτὴ Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, εἶχαμε τὴν μεγάλη τιμὴ καὶ εὐλογία νὰ διέλθουμε ἀπὸ τὰ ἀγιώτερα Προσκυνήματα τῆς Μαρτυρικῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεώς μας.

Τὴν διοργάνωσι τοῦ Προσκυνήματος εἶχε ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» καὶ τὴν συνεργασία τοῦ Γραφείου Ταξιδίων «Κιτσάκης Τούρς» (Βηλαρᾶ 2, Ὁμόνοια Ἀθηνῶν).

Μετὰ τοῦ Θεοφιλ. κ. Κυπριανοῦ συμμετεῖχαν ὁ γράφων, Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης, οἱ ἐκ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἱερομ. Κάλλιστος, Ἱεροδ. Νήφων καὶ Μοναχὸς Νικηφόρος, ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς Γερόντισσα Ταξιαρχία Μοναχὴ μὲ πέντε ἀκόμη Ἀδελφές τοῦ Ἱεροῦ Αὐτοῦ Κοινοβίου, τέσσερις Ἀδελφές ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, μία Μοναχὴ ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς καὶ μία Μοναχὴ ἀπὸ τὸ Ἱερὸ Ἡσυχαστήριον τῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, καθὼς καὶ τριάντα καὶ πλέον ἐκ τῶν λαϊκῶν πνευματικῶν μας τέκνων, κυρίως ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Λεκανοπεδίου, ἀλλὰ καὶ τινων ἐκ Πατρῶν, συμπεριλαμβανομένων θεβαίως Μελῶν τοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Φιλάρετος» ὑπὸ τὴν Πρόεδρο Αὐτοῦ κ. Εἰρήνη Ἀρχοντούλη.

Ὁ υπεύθυνος τοῦ Ταξιδιωτικοῦ Γραφείου κ. Γεώργιος Κιτσάκης, πτ. θεολογίας, μὲ εἰδικὲς πλούσιες γνώσεις ἑβραϊκῆς καὶ ἀραβικῆς γλώσσης, ἱστο-

ρίας, τοπογραφίας, νοοτροπίας κλπ., και με πείραν τεσσάρων δεκαετιῶν παρουσίας στους Ἁγίους Τόπους, μετὰ τῆς βοηθοῦ του δίδος Οὐρανίας, ἀπεδείχθη πραγματικά πολύτιμος ἀρωγὸς καὶ ἡ συνεισφορά του στὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀληθμονήτου αὐτοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος θεωρεῖται, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, μεγίστη.

* * *

Ἡ συγκέντρωσις τῶν Προσκυνητῶν στὸν Ἀερολιμένα «Ἐλευθέριος Βενιζέλος» τῶν Σπάτων Ἀττικῆς ἔγινε περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου. Ὁ Θεοφίλ. κ. Κυπριανὸς διένειμε τοὺς Προσκυνητὰς ἓνα εἰδικὸ κείμενο περὶ τοῦ Προσκυνηματος, ὡς Σταθμοῦ στὴν ζωὴ μας καὶ ὡς Ἀφეთρίας νέας ζωῆς, μετὰ τὴν βασικὴ ὑπενθύμισι ὅτι δὲν ἐπρόκειτο γιὰ συνηθισμένο ταξίδι ἀναψυχῆς ἢ γιὰ ἐκδρομὴ κοσμικοῦ τύπου, ἀλλὰ γιὰ μίαν Ἱερὰ Προσκυνηματικὴ Πορεία τοὺς Θεοβάδιστους Τόπους, μετὰ ἀνάλογη ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ προετοιμασία καὶ τοποθέτησι. Μαζὶ μετὰ τὸ κείμενο αὐτὸ διενεμήθη καὶ ἓνα εἰδικὸ πνευματικὸ κείμενο μετὰ τίτλο «Οἱ Προσκυνητὲς τοῦ Παναγίου Τάφου», ἓνα Ψαλτήρι μικροῦ μεγέθους καὶ ἓνα μικρὸ Κομβοσχόιν.

Μετὰ ἀπὸ μίαν εὐχάριστη πτήσι τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀερογραμμῶν, διαρκείας δύο περιόπου ὥρῶν, προσγειωθήκαμε στὸ Ἀεροδρόμιο «Μπὲν Γκουριόν» τοῦ Τὲλ Ἀβίβ τοῦ Ἰσραὴλ περὶ τὶς 4.30 π.μ.

Ἀπὸ ἐκεῖ, ἐπιβιβασθήκαμε σὲ εἰδικὸ λεωφορεῖο καὶ περὶ τὰ ξημερώματα σταθμεύσαμε στὸ πρῶτο Ἱερὸ μας Προσκύνημα, στὸν περίφημο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου στὴν Λύδδα, ὅπου στὴν Κρύπτη Αὐτοῦ ὑπάρχει ὁ Τάφος τοῦ Ἁγίου. Σύμφωνα μετὰ τὴν Παράδοσι, ἡ Μητέρα τοῦ Ἁγίου κατήγετο ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην καὶ τὸ Ἱερὸ Λείψανό Του, μετὰ τὴν μαρτυρικὴ Του τελείωσι, μετεφέρθη καὶ ἐνεταφιάσθη στὸν χῶρο αὐτό. Προσκυνήσαμε στὸν Ναό, ὅπου φυλάσσεται καὶ ἡ θαυματουργοῦσα Ἄλυσος τοῦ ἀλόγου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ψάλαμε ὕμνους στὸν Ἅγιο καὶ ἀνεγνώσαμε μετὰ πόθου καὶ εὐλαθείας πολλῆς τοὺς Χαιρετισμοὺς τοῦ Μεγαλομάρτυρος παρὰ τὸ Ἱερὸν Αὐτοῦ Μνῆμα.

Κατόπιν, συνεχίσαμε τὴν πορεία μας ὀδικῶς καὶ ἀνήλθαμε στὴν Ἁγία Πόλι τῆς Ἱερουσαλήμ. Σταθμεύσαμε ἐπ' ὀλίγον στὸ Ξενοδοχεῖο «Ἡ Ἁγία Γῆ» ἐκτὸς τῶν Τειχῶν καὶ εἰσήλθαμε πεζῇ διὰ τῆς Πύλης τῆς Δαμασκοῦ στὰ στενὰ δρομάκια τοῦ ἀραβικοῦ τομέως ἐντὸς τῆς Παλαιᾶς Πόλεως μετὰ κατεύθυνσι τὸν Πανίερο Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως.

Σταθμεύσαμε στην Ἁγία Αὐλή τοῦ Ναοῦ καὶ κατατοπισθήκαμε ἀπὸ τὸν ξεναγὸ μας ἱστορικά. Εἶδαμε τὴν μεγάλη σχισμὴ τῆς Κολώνας τῆς Εἰσόδου, ἀπὸ ὅπου ἐξῆλθε τὸ Ἅγιον Φῶς στὸν Ἑλληνορθόδοξο Πατριάρχη περὶ τὸ ἔτος 1580, πρὸς κατασχύνην τοῦ ἐντὸς τοῦ Παναγίου Τάφου παρανόμως εἰσελθόντος αἰρετικοῦ ἀρμενίου πατριάρχου.

• Μὲ δέος, συστολὴ καὶ συγκίνησι εἰσήλθαμε στὸν πῶς σεβαστὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Πίστεώς μας καὶ προσπέσαμε στὸν ἐνώπιόν μας κείμενο Ἱερὸ καὶ Μυροβόλο Λίθον τῆς Ἀποκαθηλώσεως. Ἐδῶ οἱ Ἅγιοι Μυροφόροι Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ Νικόδημος ἐναπέθεσαν προσωρινὰ τὸ Ἄψυχον Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, γιὰ νὰ τὸ ὑπαλείψουν μὲ μύρα καὶ ἀρώματα καὶ νὰ τὸ εὐπρεπίσουν βιαστικά, πρὶν νὰ τοποθετήσουν Αὐτὸ ἐντὸς τοῦ Τάφου.

Ἐμεῖς αἰσθανθήκαμε μεγάλη πτωχεία! Δὲν εἶχαμε μύρα νὰ προσφέρουμε, ἀλλὰ μᾶλλον ἁμαρτήματα καὶ λίγα δάκρυα μετανοίας καὶ συντριβῆς... Ὅμως, αἰσθανθήκαμε ὅτι ὁ Κύριός μας εἶναι ὁ Μεγάλος καὶ Πρῶτος Μυροφόρος, διότι μέσω τοῦ ἱεροῦ Λίθου τῆς Ἀποκαθηλώσεώς Του μᾶς μύρωνε αἰσθητὰ καὶ νοητὰ! Ὁ ἱερός Λίθος

ἦταν μέσα στὸ Μύρο καὶ μᾶς εἶχε εὐωδιάσει ὅλους!...

Προσπαθήσαμε μὲ δυσκολία νὰ ψάλουμε κάτι σχετικό, ἀλλὰ πῶς νὰ ἀποδώσῃς ἐκεῖ τὸ περίφημο Δοξαστικὸ «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὡσπερ ἱμάτιον»; Τὰ ἐρωτήματά του ἀποτελοῦν ἕναν ἀδυσώπητο ἔλεγχο γιὰ τὴν ἁμαρτωλὴ καὶ ἀναίσθητη ψυχὴ: «Πῶς σε κηδεύσω, Θεέ μου; ἢ πῶς συνδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ, Οἰκτίριμον;...». Ἡ ἀπύθμενη Συγκατάδοσι καὶ Ἀγάπη τοῦ Λυτρωτοῦ σὲ περιβάλλει καὶ σὲ συντριβῆ, χωρὶς ὅμως νὰ σὲ ἐξουθενώνῃ...

Ἐπρεπε νὰ ἀνέλθουμε δεξιὰ τὴν ὑψηλὴ καὶ ἀπότομη κλίμακα, γιὰ νὰ βρεθοῦμε στὸν Βράχο τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ. Ἐκεῖ, τὰ γόνατα λυγίζουν ἀπὸ μόνονα τους καὶ προσπίπτεις μὲ μετάνοια, εὐχαριστία, ἐξομολόγησι καὶ δέησι ἐνώπιον τοῦ Μόνου Μακροθύμου καὶ Ἀνεξικάκου! Προσκύνησαμε ταπεινὰ τὴν Ὀπὴν, ἐνθα ἐστήθη καὶ ὑψώθη τὸ Ὅπλον τῆς Εἰρήνης καὶ τὸ Ἀήτη-

τον Τρόπαιον, ὁ Τίμιος καὶ Ζωοποιὸς Σταυρὸς... Ἐκεῖ καρφώθηκε ἡ ἁμαρτία, σχίσθηκε τὸ χειρόγραφο τοῦ χρέους μας, ἀποδόθηκε τὸ λύτρον τῆς αἰχμαλωσίας μας, ὑπογράφηκε ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἄφεσις, κατασιχύνθηκε ὁ διάβολος, ἐξέπνευσε ὁ Σωτῆρας, σαλεύθηκε ἡ κτίσις, σκοτίσθηκε ὁ ἥλιος!...

Κατήλθαμε ἀπὸ ἄλλη ἀπότομη κλίμακα καὶ εἰσήλθαμε στὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀδάμ. Ἐκεῖ, ἦταν δυνατὸν νὰ ἰδοῦμε τὸν σχισθέντα βράχον, ἀπὸ ὅπου ἔρρευσε τὸ Πάντιμον Αἶμα τοῦ Ζωοδότου, γιὰ νὰ ἐκπλύνῃ τὸ Κρανίον τοῦ Προπάτορος τοῦ Γένους ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ κατακρίτων.

Ἐν συνεχείᾳ, προσκυνήσαμε καὶ σὲ ἕτερα Παρεκκλήσια ἐντὸς τοῦ τεραστίου συγκροτήματος τοῦ Πανιέρου Ναοῦ, διότι λόγῳ τοῦ μεγάλου πλήθους δὲν ἦταν ἐφικτὴ ἡ ἄμεσος προσπέλασις μας στὸ Ἱερὸ Κουδούκλιο τοῦ Παναγίου Τάφου.

Εἰσήλθαμε καὶ προσκυνήσαμε στὰ Παρεκκλήσια τῆς Εὐρέσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἀπὸ τὴν Ἁγία Βασιλομήτορα καὶ Ἰσαπόστολο Ἑλένη, τῶν Ἁγίων Κλαπῶν, δηλ. τῆς δεσμεύσεως τῶν Ἀχράντων Ποδῶν τοῦ Κυρίου μας σὲ εἰδικῆς ὁπὲς πρὸς βασανισμόν Του, τῆς Προσωρινῆς Φυλακῆς τοῦ Κυρίου μας, τοῦ «Διμερίσαντο τὰ Ἰμάτιά μου», τῆς Φραγγελώσεως, τοῦ Ἁγίου Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου, τοῦ Τάφου τοῦ Μυροφόρου Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας Κηδευτοῦ τοῦ Σωτῆρος μας κ.ἄ., ὡς ἐπίσης καὶ στὸ μεγάλο Καθολικὸ τῆς Ἀναστάσεως, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται καὶ ὁ Πατριαρχικὸς Ναὸς τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν. Τὸ Καθολικὸν εἶναι ἐντυπωσιακὸν καὶ περιφημον, ἐντὸς δὲ αὐτοῦ εὐρίσκεται καὶ ὁ θεωρούμενος ὡς «ὄμφαλός», ἦτοι τὸ πνευματικὸν κέντρον, τῆς γῆς.

Ἐν συνεχείᾳ καὶ κατόπιν ἀρεκτῆς ἀναμονῆς, λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ τοῦ μεγάλου πλήθους, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ψάλαμε τὸν Ἀναστάσιμο Κανόνα, εἰσήλθαμε καὶ προσκυνή-

σαμε στὸν Πανάγιο καὶ Ζωοδόχο Τάφο τοῦ Κυρίου μας, ἔνθα κατετέθει ἡ Ζωὴ τῶν ἀπάντων καὶ ἀπὸ τὸν Ὅποιον Ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, «ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»!... Ὁ χῶρος εἶναι τόσο ὑποβλητικὸς καὶ ιερὸς, ὥστε καταπαύη πᾶν γήϊνον κίνημα καὶ διανόημα. Μία θερμὴ παράκλησις ἀνέβρυσε ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς ὑπάρξεώς μας: νὰ ἀρθῆ ὁ λίθος τῆς πωρώσεως ἀπὸ τὶς καρδιές μας, γιὰ νὰ ἀνήκουμε στοὺς θεασαμένους τὴν Ἐγερσιν τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ἀποτελοῦμε ὄντως Μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεώς Του!

Ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου, ἕως ὅτου ὀλοκληρώσουν τὸ προσκύνημά τους τὰ μέλη τῆς προσκυνηματικῆς μας ὁμάδος, ἐψάλησαν κατάλληλα τροπάρια (Ἐγκώμια-Εὐλογητάρια) καὶ εἶχαμε τὴν αἴσθησι, ὅτι νὰ μᾶς περιλούουν τὰ πλουσίως ἐκχεόμενα κυματοειδῶς ἐκ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου Μύρα τῆς Χάριτος...

- Ἐξήλθαμε τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἠλλοιωμένοι καλὴν ἀλλοίωσιν καὶ ἀκολουθήσαμε τὴν Ὁδὸν τοῦ Μαρτυρίου, δηλ. τὸν δρόμον διὰ τοῦ ὁποίου διήλθε ὁ Κύριός μας βαστάζων τὸν Σταυρὸν Του, ἀπὸ τὸ Πραιτώριο μέχρι τὸν Γολγοθᾶ. Ἐμεῖς βέβαια ἀρχίσαμε ἀπὸ τὸν Γολγοθᾶ με κατεύθυνσιν πρὸς τὸ Πραιτώριο.

Στὰ στενὰ δρομάκια τοῦ ἀραβικοῦ τομέως τῆς Παλαιᾶς Πόλεως ὑπῆρχε μεγάλη κίνησις καὶ θόρυβος. Λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι συνωστίζοντο, πη-

γαίνοντες και ἐρχόμενοι ἀπὸ και πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ἐνῶ ὁ ἐκκωφαντικός θόρυβος ἀπὸ τοὺς μινραρέδες γιὰ τὴν καθιερωμένη ὥρα προσευχῆς τῶν Μουσουλμάνων δονοῦσε τὴν ἀτμόσφαιρα και δημιουργοῦσε σὲ ἐμᾶς τοὺς ἀσυνήθιστους περὶ τὰ τοιαῦτα ζάλην και ἀθυμίαν.

Σὲ κάποιο σημεῖο τοῦ στενοῦ δρόμου εἶναι ὄρατὸ ἓνα εὐωδιάζον ἀποτύπωμα Χειρὸς. Προσκυνήσαμε μὲ εὐλάβεια τὸ σημεῖον ποὺ ἀποτυπώθηκε ἀπὸ τὴν Πανάχραντο Παλάμην τοῦ Θεανθρώπου, ὅταν καταβεβλημένος παρέδωκε τὸν Σταυρόν Του στὸν διερχόμενο ἀπὸ ἐκεῖ εὐλογημένο Σίμωνα τὸν Κηρυναῖο, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου και Ρούφου.

Ἐν συνεχείᾳ, μετέβημεν στὴν Ὁρθόδοξη Μονὴ τοῦ Πραιτωρίου, ὅπου ὑπάρχει ἡ Φυλακὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, οἱ Φυλακὲς τῶν Συσταρωθέντων Αὐτῶ δύο Ληστῶν, ὡς και ἡ Φυλακὴ τοῦ Βαραβῆ. Προσκυνήσαμε και καθήσαμε ἐπ' ὀλίγον γιὰ νὰ ξεκουρασθοῦμε στὸν ὠραῖο Ναὸ τῆς Μονῆς, ὁ Ὑπεύθυνος τῆς ὁποίας Ἀρχιμ. π. Νεκτάριος μᾶς ἐπέδειξε τὴν ἀγάπη του μὲ τὸ εὐγενὲς χαμόγελό του και τὴν προσφορὰ σχετικῶν εὐλογιῶν, ὡς ἐνθυμίων ἐκ τοῦ πανσέπτου αὐτοῦ Προσκυνηματος.

Κατόπιν, ἐπισκεφθῆκαμε στὴν Μονὴ τῆς Ἀγίας Ἄννης (παπικῶν), ὅπου ὑπάρχουν τὰ ἐρεῖπια τῆς γνωστῆς ἀπὸ τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον Προδοτικῆς Κολυμβήθρας ἢ Κολυμβήθρας τῆς Βηθεσδᾶ, ὅπου ὁ Κύριός μας ἤγειρε τὸν ἀπὸ τριάκοντα ὀκτῶ ἐτῶν Παράλυτον.

Πλησίον αὐτῆς, εὐρίσκεται ἡ Ὁρθόδοξος Μονὴ τῶν Ἀγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ και Ἄννης, ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτῶν, ὅπου ὑπάρχει ὁ χῶρος τῆς Γεννήσεως τῆς Παναγίας μας και τῆς Ταφῆς τῶν Ἀγίων Θεοπατόρων. Στὸν Ναὸ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου τοῦ Προσκυνηματος ψάλαμε θεομητορικὰ τροπάρια, ἔμπλεοι θεομητορικῆς χάριτος και εὐλογίας...

Ἐπόμενος σταθμὸς μας ἦταν ἡ παπικὴ Μονὴ τοῦ Λιθόστρωτου, ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ, ὅπου φυλάσσονται τμήματα ἀπὸ τοὺς πέτρινους λίθους, μὲ τοὺς ὁποίους ἦταν στρωμένος ὁ χῶρος τοῦ Πραιτωρίου κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ Πάθους τοῦ Κυρίου μας ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τοῦ Ἡγεμόνος.

Τὸ προσκύνημα τῆς ἡμέρας ὠλοκληρώθηκε μὲ ἐπίσκεψιν στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Νυκτερινοῦ Μαθητοῦ, ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ και ὡς Μονὴ τῆς «Φακῆς», διότι εἰς Αὐτὴν φυλάσσεται μεγάλος Κάδος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου, σύμφωνα μὲ τὴν Παράδοσι, ἐβράζοντο φακὲς γιὰ τοὺς ἐργαζομένους στὴν ἀνέγερσι τῶν Παναγιῶν Προσκυνημάτων ἐπὶ τῆς Ἀγίας Βασιλομήτορος Ἐλένης. Στὴν Μονή, ὅπου ὑπηρετεῖ ὁ π. Μακάριος, ἔλαβε χῶραν ὁ γνωστὸς Διάλογος τοῦ Κυρίου μας μὲ τὸν Νυκτερινὸ Μαθητὴ Νικόδημο περὶ πνευματικῆς ἀναγεννήσεως, και ἐπίσης εἰς Αὐτὴν, σὲ ὑπόγειο χῶρο, εὐρίσκεται ἡ Φυλακὴ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἀπὸ ὅπου τὸν ἐξέβαλε Ἅγγελος Κυρίου και τὸν ἔσωσε «ἐκ χειρὸς Ἡρώδου και πάσης τῆς

προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων». Παρὰ τὴν Ἱερὰν Φυλακὴν ὑπάρχει ὠραῖο καὶ κατασκευαστικὸ Ναῦδριον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

• Κατόπιν πάντων τούτων, καταλήξαμε καὶ πάλι στὸ ἐκτὸς τῶν τειχῶν Ξενοδοχεῖο «Ἡ Ἁγία Γῆ», ὅπου συναντηθήκαμε ἄνευ προσυνηνοήσεως μετὰ τοῦ ἐπίσης γιὰ προσκυνηματικούς λόγους εὐρισκομένου στοὺς Ἁγίους Τόπους Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Βλασίου, τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου ἐν Ρουμανία. Ἐπρόκειτο γιὰ μία εὐχάριστη καὶ εὐλογημένη ἔκπληξι! Κατὰ τὶς ἐπόμενες ἡμέρες, εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ συναντώμεθα καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Προσκυνηματός μας μετὰ τὸν πολὺ ἀγαπητό μας Πρωθυεράρχη τῶν ἐν Ρουμανία Ὀρθοδόξων Ἀδελφῶν τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου.

Τελικῶς, ἀργὰ τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, μετέβημεν ὀδικῶς ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ. Διήλθαμε ἀπὸ τὴν ἔρημο τῆς Ἰουδαίας καὶ κατήλθαμε περὶ τὰ τριακόσια μέτρα ὑπὸ τὴν στάθμην τῆς Μεσογείου θαλάσσης! Κατόπιν σχετικῶν ἐλέγχων, φθάσαμε εἰς τὴν Παλαιστινιακὴν Ἱεριχώ, ἀφοῦ πρῶτα κάναμε μία παράκαμψιν ἀπὸ τὴν πορεία μας προκειμένου νὰ ἰδοῦμε τὴν ἐρειπωμένη Μονὴ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου...

Ἡ Ἱεριχώ εἶναι ἡ πιὸ ἀρχαία καὶ ἡ πιὸ χαμηλὴ ὑπὸ τὸ ἐπίπεδον τῆς θαλάσσης πόλις τοῦ κόσμου! Ἀποτελεῖ μία

μεγάλῃ καὶ ὠραία ὄσιν μετὰ πλούσια βλάστησιν καὶ ἀκόμη πιὸ πλούσια ἱστορία, στὸ μέσον τῆς ἀύχμηρᾶς ἐρήμου. Καταλύσαμε σὲ Ξενοδοχεῖο παρὰ τὴν πόλιν. Ἡ σωματικὴ μας κόπωση ἦταν πολὺ μεγάλη, ἀλλὰ ἡ ψυχικὴ μας ἀγαλλίασις καὶ ἡ πνευματικὴ μας ἀνάτασις μεγίστη καὶ ἀπροσμέτρητος!...

* * *

ΤΗΝ Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, 13/26.4.2009, μετὰ τὴν ἰ. Ἀκολουθίαν ποὺ τελέσαμε, μετέβημεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισαίου εἰς τὴν Ἱεριχώ, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ περίφημη Συκομορέα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνήλθε ὁ πλούσιος ἀρχιτελώνης Ζακχαῖος, γιὰ νὰ ἰδῆ τὸν διερχόμενον Κύριόν μας, «ὅτι τῆ ἡλικία μικρὸς ἦν». Στὸν χῶρον ἐκεῖνον, τὸ σχετικὸ Θαῦμα τῆς μεταστροφῆς

τοῦ Ζακχαίου ἀνελύθη καὶ ἐξωντάνευσε μέσα στὶς ψυχές μας, βάσει σχετικοῦ ἐρμηνευτικοῦ κειμένου τοῦ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς.

• Ἐν συνεχείᾳ, μετέβημεν μὲ εἰδικὰ τοπικὰ ταξί πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ, στὴν ὁποίαν εἰσήλθαμε κατόπιν ὁδοιπορίας, λόγω τῆς διαμορφώσεως τοῦ ἐδάφους τῆς περιοχῆς. Ἡ θαυμαστὴ αὐτὴ Μονὴ εἶναι σκαρφαλωμένη σὲ ἀπότομη βραχώδη ἐρημιτικὴ πλαγιὰ τοῦ χειμάρρου Χορράθ, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει Σπήλαιο, στὸ ὁποῖο ἐτρέφετο ὑπὸ τοῦ κόρακος ὁ Ἅγιος Προφήτης Ἡλίας. Ἡ περιοχὴ ἀποτελοῦσε κτῆμα τοῦ Ἁγίου Θεοπάτορος Ἰωακείμ καὶ ἐδῶ κατέφυγε ὁ Δίκαιος Ἰωακείμ γιὰ νὰ προσευχηθῆ ὑπὲρ λύσεως τῆς ἀτεκνίας αὐτοῦ, ἐνῶ ἡ Ἁγία Θεοπρομήτωρ Ἄννα μετέβαινε σὲ ἕτερα ἐρημιτικὴ περιοχὴ, ὅπου σήμερα ὑπάρχει ἀσκητικὸ Κάθισμα τιμώμενο ἐπ' ὀνόματι Αὐτῆς.

Ἡ Μονὴ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, ἡ ὁποία ἐφθασε σὲ μεγίστη ἀκμὴ κατὰ τὸν ΣΤ΄ αἰ., ὅταν διέλαμψαν ἐδῶ οἱ Ὅσιοι Γεώργιος ὁ Κύπριος καὶ Ἰωάννης ὁ Ἐπίσκοπος, εἶναι κατὰ πάντα θαυμαστὴ. Διασώζονται ἀκόμη

ἀσκητικὰ Σπήλαια καὶ Καθίσματα γύρωθεν καὶ ἄνωθεν, μαρτυροῦντα ὁσιότητα καὶ ἀγιασμό. Ἐντὸς τοῦ κατανυκτικοῦ Καθολικοῦ, ὅπου φυλάσσονται τὰ ἱ. Λείψανα τῶν Ὁσίων Γεωργίου καὶ Ἰωάννου τῶν Χοζεβιτῶν, ὡς καὶ πολλῶν ἑτέρων Ἁγίων, τελέσαμε Τρισάγιον ὑπὲρ τῶν προαπελθόντων Πατέρων καὶ Ἡγουμένων Αὐτῆς, σὲ

παρακείμενο δὲ Παρεκκλήσιο προσκυνήσαμε τὸ ἄφθαρτο ἰ. Λείψανο τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ τοῦ ἐκ Ρουμανίας († 5.8.1960). Ἐπίσης, προσκυνήσαμε στὸ Σπήλαιο τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ ἀκούσαμε ὠφέλιμες διηγήσεις ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἡρωϊκοὺς καὶ φιλόξενους Πατέρας τῆς Μονῆς.

- Κατόπιν, μετέβημεν στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου ἢ ἀραβιστὶ γνωστὴ ὡς Μονὴ τῆς Πέρδικας (Ε΄ αἰ.), ὅπου θαυμάσαμε τὴν ὠραία ἀξιοποίησι τοῦ χώρου, ἐντὸς τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνου, ὁ ὁποῖος μετετρέπη μὲ τὴν ἐργατικότητα τοῦ Ἡγουμένου σεβαστοῦ Ἀρχιμ. π. Χρυσοστόμου καὶ τῶν Πατέρων καὶ συμπαραστατῶν τῆς Μονῆς σὲ μία πραγματικὴ ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ ὄασι.

Προσκυνήσαμε τὸ Καθολικὸν τῆς Μονῆς καὶ τὸ σπηλαιῶδες Παρεκκλήσιον, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου διέμεινε κατὰ τὴν Παράδοσι ἡ Ἁγία Οἰκογένεια, ὅταν διέφευγε στὴν Αἴγυπτο.

Στὴν φιλόξενη Μονὴ μᾶς παρέθεσαν λιτὴ μὲν, ἀλλὰ γενναιοδωρὴ τράπεζα ἀγάπης.

- Ἀπὸ ἐκεῖ, κατευθυνθήκαμε στὴν Βηθανία, ὅπου προσκυνήσαμε τὸν Τάφο τοῦ Ἁγίου Λαζάρου τοῦ Τετραήμερου, τὸν ὁποῖον ἤγειρε ὁ Κύριός μας ἐκ νεκρῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου Μάρθας καὶ Μαρίας ἢ τῆς Προϋπαντήσεως.

Ἡ Μονὴ τοποθετεῖται στὸν χώρῳ ὅπου οἱ Ἀδελφὲς τοῦ Λαζάρου συνήτησαν τὸν Κύριον καὶ τοῦ εἶπαν γιὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς φυλάσσεται Λίθος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐκάθησε ὁ Κύριός μας, πρὶν νὰ μεταβῇ στὸν Τάφο γιὰ νὰ ἐγείρῃ τὸν Λάζαρον.

Ἡ Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς, ὑπὸ τὴν σεβαστὴν Γερόντισσα Εὐπραξία, διακρίνεται γιὰ τὴν φιλαδελφία καὶ τὴν ἀγωνιστικότητά της. Ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς ἐτέλεσε μάλιστα Τρισάγιον στὸν Τάφο τοῦ πολὺ ἀγαπητοῦ μας γνωστοῦ Γέροντος τῆς Βηθανίας μακαριστοῦ Ἀρχιμ. π. Θεοδοσίου († 1991).

- Ἐν συνεχείᾳ, κατευθυνθήκαμε πρὸς τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, μὲ πρῶτον σταθμὸν τὸ Προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος, στοὺς πρόποδες τοῦ Ὁρους, στὴν περιοχὴ τοῦ Χειμάρρου τῶν Κέδρων ἢ τῆς Γεθσημανῆ ἢ τῆς Κοιλιάδος τοῦ Ἰωσσαφάτ. Ἐκεῖ, προσκυνήσαμε στὸν χώρῳ τοῦ Λιθοβολισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος τῆς Πίστεώς μας.

Κατόπιν, κατευθυνθήκαμε στὸν παρακείμενον Κῆπον, ὅπου ἐγένετο ἡ Προσευχὴ τῆς Ἀγωνίας τοῦ Κυρίου μας πρὸ τοῦ Πάθους, ἀλλὰ καὶ ἡ Προδοσία καὶ ἡ Σύλληψις Του ὑπὸ τῶν ἀνόμων. Στὸν Κῆπον αὐτὸν διασώζονται μέχρι σήμερον ἐλαιόδενδρα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ!

Στὸν χῶρο αὐτὸ εὐρίσκεται καὶ ὁ
μεγάλος παπικὸς Ναὸς τῶν Ἑθνῶν,
ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ὁ Λίθος,
ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριός μας ἐτέλεσε
τὴν ὑπερφυᾶ Γεθσημάνειο Προσευχή.

Ἀμέσως μετὰ, κατευθυνθήκαμε μὲ
πόθο καὶ ἀγαλλίασι ψυχῆς στὸ Θεο-
μητορικὸ Προσκύνημα τῆς Γεθσημα-
νῆ. Κατήλθαμε μεγάλη κλίμακα καὶ εἰσήλθαμε στὸν σπηλαιώδη χῶρο, ὅπου
ὑπάρχει τὸ Ἅγιο καὶ Πανίερο Κουβούκλιο τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος
καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ εἶναι ἐνθρονισμένη ἡ περίφημος θαυματουργὸς Ἀχειρο-
ποίητος Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἱεροσολυμιτίσσης.

Ἐνώπιον τῆς Εἰκόνας ψάλαμε τὸν
Μικρὸ Παρακλητικὸ Κανόνα τῆς Πα-
ναγίας μας, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁ-
ποίου προσκυνούσαμε τὸν Θεομητο-
ρικὸ Τάφο, ὁ Ὅποιος πηγάζει θείαν
γλυκύτητα καὶ παρηγορίαν...

• Ἐν συνεχείᾳ, ἀνήλθαμε στὸ Ὅ-
ρος τῶν Ἐλαιῶν, στὸ σημεῖο ἀπὸ ὅ-
που ὁ Κύριός μας ἀνελήφθη ἐν δόξῃ στοὺς Οὐρανοὺς. Ὁ χῶρος ἀνήκει σὲ
μουσουλμάνους καὶ ἀπαιτεῖται ἡ καταβολὴ εἰσιτηρίου γιὰ νὰ εἰσέλθῃς εἰς
αὐτόν. Ἐντὸς μικροῦ κυκλικοῦ κτηρίου εὐρίσκεται ὁ Βράχος, μὲ τὸ θεῖο
ἐκτύπωμα τοῦ Πέλματος τοῦ Θεανθρώπου, ἐκ τοῦ ὁποίου ὁ Σωτῆρας μας
ἀνήλθε εἰς οὐρανοὺς.

Πλησίον αὐτοῦ, κατήλθαμε σὲ ἕτερο σπηλαιώδη χῶρο, ἀνήκοντα ἐπίσης
σὲ μουσουλμάνους, ὅπου ἀσκήτευσε ἡ περίφημη γιὰ τὴν μετάνοιά της Ὁσία
Πελαγία, ἡ πρῶν ἑταῖρα τῆς Ἀντιοχείας, ἡ ὁποία μετεστράφη στὴν πίστι
ἀπὸ κήρυγμα τοῦ Ἁγίου Ἐπισκόπου Νόννου.

- Ἀπὸ ἐκεῖ, μετέβημεν ἀνατολικά τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, στήν περιοχὴ τῆς Βηθσαφαγῆ, ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀνακαινισμένη Ὁρθόδοξη Ἱερὰ Μονὴ τῆς Βαϊφόρου.

Στὰ μεγάλα καὶ ἐντυπωσιακὰ τῆς κτήρια διαμένει καὶ διακονεῖ ὡς φύλακας ἡ ἡρωϊκὴ Μοναχὴ Σαββίνα, ἡ ὁποία μᾶς ἐδέχθη μὲ φιλόξενη διάθεσι καὶ καλωσύνη. Ἀφοῦ προσκυνήσαμε στὸν Ναὸ τοῦ Προσκυνήματος, μᾶς ἔδειξε σὲ ἰδιαίτερο μικρὸ Παρεκκλήσιο τὸν Λίθον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πατῶν ἀνῆλθε ὁ Κύριός μας ἐπὶ πῶλον ὄνου καὶ ἄρχισε τὴν θριαμβευτικὴ πορεία του γιὰ τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ ὑποστῇ τὸ θεῖον Πάθος. Ὁ ἱερός αὐτὸς Λίθος στήν ἐφετερινὴ Κυριακὴ τῶν Βαΐων, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται μεγάλη Λιτανεῖα ἀπὸ τὸ μέρος αὐτὸ ἕως τὰ Ἱεροσόλυμα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πατριάρχη, ἄρχισε θαυμαστῶς νὰ εὐωδιάζη!...

Σκοτεῖνιαζε πλέον, ὅταν πήραμε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς μας γιὰ τὴν Ἱεριχώ, ὅπου θὰ διαμέναμε καὶ πάλι στὸ ξενοδοχεῖο μας. Ἐπρεπε νὰ προλάβουμε νὰ ξεκουρασθοῦμε, διότι τὴν ἐπαύριο μᾶς ἐνέμενε μεγάλο καὶ κοπιῶδες ταξίδι. Θὰ πηγαίναμε στὸ ὄρος Σινᾶ...

* * *

ΤΗΝ Δευτέρα, 14/27.4.2009, ταξιδεύσαμε ὀδικῶς πρὸς τὴν Χερσόνησο τοῦ Σινᾶ στήν Αἴγυπτο. Διήλθαμε κατὰ μῆκος τῆς δυτικῆς ὄχθης τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης καὶ τὴν μεγάλην ἔρημο Ἀραβᾶ καὶ φθάσαμε στήν συνοριακὴ πόλι Ἐϊλάτ τοῦ Ἰσραήλ, ἀπὸ ὅπου διήλθαμε τὸν συνοριακὸ ἔλεγχο καὶ εἰσήλθαμε στήν αἰγυπτιακὴ πόλι Τάμπα, ἐνῶ ἀπέναντι στὸ βάθος διακρινόταν ἡ πόλις Ἀκαμπα τῆς Ἰορδανίας, ἡ ὁποία καὶ ἔδωσε τὴν ὀνομασίαν της στὸν κόλπο τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης πού βρέχει τὶς περιοχὲς αὐτές.

Κατευθυνθήκαμε ὀδικῶς στὸ ἐσωτερικὸ τῆς γρανιτένιας Χερσονήσου καὶ φθάσαμε ἄργα τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας στήν θρυλικὴ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης στὸ Θεοβάδιστον ὄρος Σινᾶ.

Ὅπισθεν τοῦ Παρεκκλησίου τῆς Ἁγίας Βάτου, τῆς φλεγομένης καὶ μὴ καταφλεγομένης, ὅπως τὴν εἶδε ὁ Προφῆτης Μωϋσῆς ὡς προτύπωσι τοῦ Ἀφθόρου Τόκου τῆς Παναγίας μας, ψάλαμε τὸ Δογματικὸ Δοξαστικὸ τοῦ β' ἤχου «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου τῆς Χάριτος ἐλθούσης». Ἐπικρατοῦσε γαλήνη καὶ ἡσυχία ἐντὸς τῆς Ἰουστινιανείου Μονῆς. Εἶδαμε ἐκεῖ καὶ τὸ μέχρι σήμερα σωζόμενο φρέαρ τοῦ Ἰσθῶρ. Συνωμιλήσαμε ἐπ' ὀλίγον μὲ τὸν γνωστὸ Πνευματικὸ τῆς Μονῆς π. Παῦλο καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ π. Ἐφραίμ Σιναΐτης μᾶς ξενάγησε στὸν σχετικὰ λίγο χρόνο πού εἶχαμε στήν διάθεσί μας στὸ πρότυπο Μουσεῖο τῆς Μονῆς, ὅπου θαυμάσαμε τοὺς πιὸ ἀντιπροσωπευτικοὺς ἐκ τῶν κειμηλιακῶν θησαυρῶν τῆς ἱστορικῆς Μονῆς (Εἰκόνες, Βιβλία, Ἀμφια, Μικροτεχνία κλπ.).

Μετὰ ἀπὸ μία σύντομη ἀνάπαυσι σὲ Ξενοδοχεῖο τῆς περιοχῆς, ἀρχίσαμε πρὸ τοῦ μεσονυκτίου τὴν ἀνοδὸν μας πεζοποροῦντες -καὶ ὀλίγοι διὰ καμηλῶν- στὴν Ἁγία Κορυφή, τὸ Ὅρος Χωρήβ, ὅπου ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς ἔλαβε τὸν Νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ὅπου εἶδε, ὅπως καὶ ὁ Προφήτης Ἡλίας, τὴν Δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀνήλθαμε μετὰ μεγάλης δυσκολίας καὶ ἐφθάσαμε στὴν Ἁγία Κορυφή περὶ τὴν 3ην πρωϊνὴν, ὅπου καὶ ὁ Ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος. Τελέσαμε ὑπαιθρίως σύντομη ἱερὰ Ἀκολουθία, παρὰ τὸ Σπήλαιον τοῦ Προφήτου Ἡλιού, καὶ ἀξιωθήκαμε νὰ κοινωνήσουμε διὰ Ἁγίου Ἄρτου, τὸν Ὅποιον εἶχαμε μεταφέρει μεθ' ἡμῶν. Ψάλαμε εὐχαριστηρίους ὕμνους. Εἶδαμε τὸν κλειστό Ναὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος, βορειότερα τὸ Σπήλαιο τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μωϋσέως καὶ ἐτοιμασθήκαμε γιὰ τὴν κάθοδόν μας, ἐνῶ εἶχε ἤδη ἀρχίσει νὰ γλυκοχαράζει. Εὐρισκόμενοι σὲ ὑψόμετρο σχεδὸν 2.500 μέτρων, ἀτενίσαμε

μία πανοραμικὴ καὶ μεγαλειώδη θέα. Μᾶς περιέβαλε ὄντως μία ἄγρια καὶ ὑπερκόσμια μεγαλωσύνη!...

Ἡ κάθοδος ἦταν πιὸ εὐκόλη ἀπὸ τὴν ἀνοδὸν καὶ ἔτσι τὶς πρῶτες πρωϊνὲς ὥρες τῆς Τρίτης, 15/28.4.2009, εὐρισκόμεθα καὶ πάλι στὴν Μονή. Ἐκεῖ, εἶχαμε τὴν τιμὴ νὰ συναντήσουμε ἐκτὸς προγράμματος τὸν Ἡγούμενον

Αὐτῆς Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπο Σινᾶ κ. Δαμιανό, ὁ ὁποῖος μᾶς δέχθηκε με ἐγκαρδιότητα καὶ θέρημ καὶ εἶχαμε οἰκοδομητικὴ πνευματικὴ συνομιλία.

Ἐν συνεχείᾳ, ξεναγηθήκαμε σύντομα ἀπὸ τὸν Συναῖτη π. Νεκτάριο στὸ περίφημον Καθολικὸ τῆς Μονῆς τοῦ ΣΤ΄ αἰ., ὅπου καὶ προσκυνήσαμε τμῆμα τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τῆς Πανσοφου.

Διήλθαμε ἐν συντομίᾳ ἀπὸ τὸ Ὄστεοφυλάκειο τῆς Μονῆς καὶ ἀπὸ ὠρισμένους ἄλλους χώρους καὶ ἐτοιμασθήκαμε γιὰ τὴν ἀναχώρησίν μας πρὸ τῆς μεσημβρίας.

Στήν Ἱερά Μονή τοῦ Σινᾶ.

Ἐπιστρέψαμε ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο ποὺ εἶχαμε ἔλθει καὶ καταλήξαμε ὅταν πλέον νύκτωσε στήν Ἱερουσαλήμ, στοῦ ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς Παλαιᾶς Πόλεως Ξενοδοχεῖο «Ἡ Ἁγία Γῆ», ὅπου καὶ θὰ διαμείναμε τὶς ὑπόλοιπες ἡμέρες τοῦ Προσκυνηματός μας.

* * *

ΤΟ πρωτὶ τῆς Τετάρτης, 16/29.4.2009, κατευθυνθήκαμε ὀδικῶς ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ πρὸς βορρᾶν, πρὸς τὴν Γαλιλαία, ἀκολουθοῦντες ἀντίθετα τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ. Διήλθαμε ἀπὸ τὴν ἐβραϊκὴ πόλι Μπέϊτ-Σέ-αν, τὴν ἀρχαία γνωστὴ Σκυθόπολι, καὶ φθάσαμε στοῦ νότιο ἄκρο τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδος, στήν περιοχὴ ἐκεῖνη τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ὅπου τελοῦνται οἱ συμβολικὲς βαπτίσεις τῶν Προσκυνητῶν.

Ἀφοῦ εἰσῆλθαμε στὸν ποταμὸ ἐνδεδυμένοι λευκοὺς χιτῶνες, τελέσαμε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ καὶ ραντισθήκαμε μὲ τὰ εὐλογημένα Ἰορδάνεια ρεῖθρα.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐπισκεφθήκαμε τὴν πόλι τῆς Τιβεριάδος, παρὰ τὴν ὁμώνυμον λίμνην. Ἐπικρατοῦσε καλοκαιρία καὶ ἡ βλάστησις ἦταν πλούσια στὰ πολὺ ὥραϊα καὶ εὐφορα αὐτὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Στὴν Ὁρθόδοξη Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἔλειπε ὁ Ἡγούμενος καὶ ἔτσι κατευθυνθήκαμε βορειότερα.

Ἐνώπιόν μας ἀπλωνόταν ἡ λίμνη, γνωστὴ ὡς θάλασσα τῆς Γαλιλαίας

καὶ λίμνη τῆς Γενησαρέτ ἀπὸ τὸ Ἅγιο Εὐαγγέλιο, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἢ στὰ παράλια της συνέβησαν τόσα Θαύματα καὶ ἠκούσθησαν τόσες θεῖες Διδαχῆς καὶ Διδασκαλίες!...

Διήλθαμε ἀπὸ τὸ Μάγδαλα, γενέτειρα τῆς Ἁγίας καὶ Ἰσοποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, εἶδαμε τὸ ὄρος τῶν

Μακαρισμῶν καὶ σταθμεύσαμε στὴν παπικὴ Μονὴ τοῦ Ἑπταπήγου ἢ τοῦ Χορτασμοῦ τῶν Πεντακισχιλίων, τόπο ὅπου ὁ Κύριός μας ἐτέλεσε τὸ Θαῦμα τοῦ Πολλαπλασιασμοῦ τῶν Ἄρτων καὶ τῶν Ἰχθύων. Ἐκεῖ ὑπάρχει ἀποκαταστημένος παλαιὸς Ναὸς μὲ ἐντυπωσιακὰ τμήματα διακοσμητικῶν μωσαϊκῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Πλησίον εἶναι καὶ τὰ ἑρείπια τῆς πόλεως Καπερναοῦμ, ὅπου ὁ Κύριός μας ἐπιτέλεσε πολλὰ Θαύματα καὶ ἀπηύθυνε ὑψηλότες θεῖες Διδασκαλίες. Σῶζονται τὰ ἑρείπια Συναγωγῆς, στὴν ὁποίαν ἐδίδασκε ὁ Κύριός μας, ὡς καὶ τὰ ἑρείπια ἀρχαίου περικέντρου Ναοῦ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Ὅπως εἶναι γνωστὸν, ὁ Κύριός μας εἶχε προεῖπει τὴν δεινὴν καταστροφὴ τῆς πόλεως αὐτῆς, ἡ ὁποία παρὰ τὰ θεῖα σημεῖα καὶ τὶς θεῖες διδασκαλίες, δὲν μετενόησε. Γι' αὐτὸ καὶ οὐδέποτε ἐπανεκτίσθη μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ καταστροφὴ της, ἀποτελοῦσα θλιβερὸ θέαμα καὶ ὑπόδειγμα σὲ ὅλες τὶς μέλλουσες γενεές!...

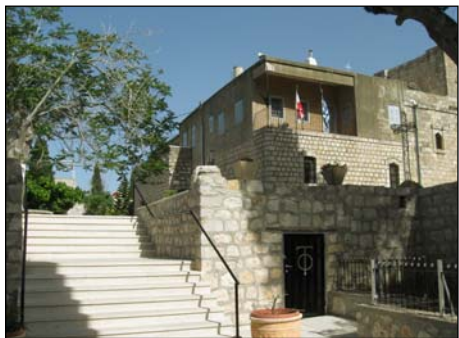
Σὲ μικρὴ ἀπόστασι, ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῶν ἑρειπιῶν τῆς Καπερναοῦμ, εὐρίσκεται ἡ Ὁρθόδοξη Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐπὶ τῆς οἰκίας ὅπου ὁ Κύριός μας ἐθεράπευσε τὸν Παραλυτικὸ αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων, οἱ ὁποῖοι ἐχάλασαν τὴν στέγην καὶ κατήγαγον τὸν ἀσθενῆ ἐνώπιον τοῦ θείου Διδασκάλου. Ἡ Μονὴ εὐρίσκεται ἐντὸς θαυμασίου φυσικοῦ κάλλους καὶ ἀποτελεῖ πόλο ἔλξεως τῶν Προσκυνητῶν. Εἰς Αὐτὴν μάλιστα καταφεύγουν γιὰ

τὴν ἐπιτέλεσι τῶν πνευματικῶν τους ἀναγκῶν πάρα πολλοὶ Ἑβραῖοι ἐκ Ρωσίας, οἱ ὁποῖοι εἶναι Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι καὶ ἔχουν μεταναστεύσει τὰ τελευταῖα χρόνια στὸ Ἰσραήλ. Στὸν ὠραῖο Ναὸ τοῦ Προσκυνηματος ἐτελοῦντο Γάμοι ἀπὸ σλαβομαθεῖς Κληρικούς.

- Ἀρχίσαμε νὰ ἀπομακρυνώμεθα ἀπὸ τὴν λίμνη τῆς Τιβεριάδος, ψάλλοντες σχετικούς Ἀναστάσιμους ὕμνους (Ἐξαποστειλάρια, Ἑωθινά). Τὸ τοπίο μὲ τὴν πλούσια βλάστησι τῆς Γαλιλαίας μᾶς ἀκολουθοῦσε καὶ μᾶς προξενοῦσε εὐφροσύνη, ἡ ὁποία συμβάδιζε μὲ τὴν πνευματικὴ ἀνθηφορία τῶν καρδιῶν.

Ἀνῆλθαμε πλέον μὲ εἰδικὰ ταξί στο Ὅρος Θαδὼρ στὴν Ὁρθόδοξη Ἱερὰ Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως. Πρόκειται γιὰ ὠραία ἀνακαινισμένη Μονή, ὅπου μᾶς ὑπεδέχθη μὲ ἐκτίμησι καὶ εὐγένεια ὁ Ἡγούμενος Ἀρχιμ. π. Ἰλαρίων καὶ μᾶς ὠμίλησε οἰκοδομητικῶς ἐντὸς τοῦ προσφάτως ἀγιογραφηθέντος Ναοῦ τῆς Μονῆς. Ἐκεῖ, ἀνεγνώσαμε τὸ σχετικὸ Εὐαγγελικὸν Ἀνάγνωσμα, ψάλαμε ὕμνους τῆς Μεταμορφώσεως καὶ προσκυνήσαμε τὸν Λίθον, ὅπου ἔγινε ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος, ὡς καὶ τὴν εὐωδιάζουσα θαυματουργὴ χάριτη Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον», ἡ ὁποία εὐρέθη θαυματουργικὰ ἐντὸς φιάλης ἀπὸ τὴν Κρήτη στὴν Ναζαρέτ καὶ κατέληξε στο Ὅρος Θαδὼρ!

Στὸ Συνοδικὸ τῆς Μονῆς, ὁ σεβαστὸς π. Ἰλαρίων μᾶς ὠμίλησε περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἀνακαινίσεως τῆς Μονῆς καὶ περὶ τοῦ ἐτησίου Θαύματος τῆς Φωτεινῆς Νεφέλης, ἡ ὁποία κατέρχεται στὴν Ἀγρυπνία τῆς Μεταμορφώσεως.

- Ἀπὸ ἐκεῖ, μετέβημεν στὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ὁ Κύριός μας, τῇ προτροπῇ τῆς Παναγίας Αὐτοῦ Μητρός, ἐτέλεσε τὸ πρῶτο Θαῦμα Του, δηλ. τὴν μεταβολὴ τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον σὲ Γάμον, καὶ ἔδειξε τὴν Δόξαν Του.

Προσκυνήσαμε στο ἀνακαινισθὲν Ὁρθόδοξο Προσκύνημα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ὅπου φυλάσσονται μέχρι σήμερα δύο ἀπὸ τὶς ὑδρίες τοῦ Θαύματος τοῦ Κυρίου μας. Ὁ δραστήριος Ἡγούμενος π. Δοσίθεος μᾶς ὑπεδέχθη φιλο-

φρόνως. Ἀνεπέμφθη δέησις, ἀνεγνώσθη τὸ σχετικὸν Εὐαγγελικὸν Ἀνάγνωσμα καὶ ἐψάλλησαν Τροπάρια.

Στὸν π. Δοσίθεο ἐδωρήθη ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, Προμάχου καὶ Ὑπερμάχου τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως, ὡς Προστάτου ἀπὸ τῆς ἐπιβουλῆς τῶν ἑτεροδόξων, ἔργο τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς μας τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

Ὁ π. Δοσίθεος μᾶς ἀφηγήθηκε μεταξὺ ἄλλων καὶ μεγάλο Θαῦμα τοῦ Προστάτου τῆς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἔσωσε τοὺς ἄραβας τῆς πόλεως, οἱ ὅποιοι κατέφυγαν στὸ Προσκύνημά Του κατὰ τὸν πόλεμο τοῦ 1948.

• Τέλος, κατευθυνθήκαμε στὴν Ναζαρέτ, στὴν πόλι ὅπου ἐγίνε ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Παναγίας μας καὶ ὅπου ὁ Κύριός μας ἐνηλικιώθηκε, γι' αὐτὸ καὶ ἐκαλεῖτο Ναζαρηνὸς ἢ Ναζωραῖος.

Στὴν πόλι ὑπάρχει τὸ Ὁρθόδοξο Ἱερὸ Προσκύνημα τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ Πηγή, ὅπου κατὰ τὴν τοπικὴ Παράδοσι ἐγίνε ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ἀχράντου Κόρης Μαριὰμ.

Παρὰ τὸ κάπως περασμένον τῆς ὥρας, προσκυνήσαμε ἐν σπουδῇ, ἐψάλαμε καὶ λάβαμε Ἀγιασμὸν εἰς εὐλογία καὶ χάριν.

Ἐπιστρέψαμε τὸ βράδυ πλέον στὸ Ξενοδοχεῖο μας «Ἡ Ἁγία Γῆ» στὴν Ἱερουσαλήμ.

* * *

ΤΗΝ Πέμπτη, 17/30.4.2009, ταξιδεύσαμε νοτίως τῆς Ἱερουσαλήμ, μὲ κατεύθυνσι τὴν Χεβρωνά, ὅπου κατόπιν περιπετειώδους ἀναζητήσεως, πορείας, ἐλέγχων καὶ διατυπώσεων φθάσαμε στὸ μουσουλμανικὸ τέμενος, ὅπου προσκυνήσαμε τὰ κενοτάφια τῶν Πατριαρχῶν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ρεββέκας.

Ἐπίσης, ἐπισκεφθήκαμε ἐντὸς τῆς ἰδίας πόλεως τὴν περιώνυμον Δρῶν τοῦ Μαμβρῆ, στὸν ἐκτεταμένον αὐλειο χῶρο τῆς ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος. Στὸ σημεῖο ἐκεῖνο, ὡς γνωστὸν, ὁ Πατριάρχης Ἀβρα-

ὄμ ἐφιλοξένησε τὴν συμβολικὴ ἐμφάνισι τῆς Ἁγίας Τριάδος ὑπὸ τὴν μορφήν τριῶν Ἀγγέλων καὶ ἔλαβε τὴν ἐπαγγελίαν τῆς γεννήσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰσαάκ.

• Ἐν συνεχείᾳ, ταξιδεύσαμε Β.Α. καὶ σταθμεύσαμε στὸ πλησίον τῆς Βηθλεὲμ εὐρισκόμενον χωριὸ τῶν Ποιμένων (Μπετσαχούρ), ὅπου οἱ

ἀγραυλοῦντες Ποιμένες πρῶτοι ἄκουσαν τὸ χαρμόσυνο μῆνυμα τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου καὶ τὴν ὑπερκόσμια Ἀγγελικὴ ὕμνωδιά τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»!

Προσκυνήσαμε στὸν σπηλαιώδη Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου καὶ ἐτάφησαν οἱ Ποιμένες, εἶδαμε στὸν αὐλεῖο χῶρο ἄνω τοῦ Σπηλαίου τὰ ἐρεῖπια ἀρχαίου Ναοῦ καὶ προσκυνήσαμε στὸν νέο περιλαμπρο Ναὸ τῆς Συνάξεως τῆς Θεοτόκου. Τὸ Προσκύνημα

ἀποτελεῖ Μετόχιο τῆς Ἱερᾶς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου. Ὁ Ὑπεύθυνος ὅμως αὐτοῦ Ἀρχιμ. π. Ἰγνάτιος συνέβη νὰ λείπη τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες στὴν Ἑλλάδα.

Στὸ Προσκύνημα αὐτὸ εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ συναντηθοῦμε καὶ πάλι μετὸν ἐπίσης προσκυνητῆ Ρουμᾶνο Μητροπολίτη Σεβασμ. κ. Βλάσιο.

• Ἀργότερα, μὲ εἰδικὰ ταξὶ τῆς περιοχῆς μετέβημεν διὰ τῆς ἐρήμου τῆς Ἰουδαίας στὴν περίφημη Ἱερὰ Λαύρα τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου (Ε΄ αἰ.).

Πρόκειται γιὰ ἓνα θαυμαστὸ Μοναστήρι, πὺν τόσο στενὰ συνεδέθη μετὸν ὅλο βίον καὶ τὴν λατρεία τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Με την βοήθεια ενός καλωσυνάτου Ἡπειρώτου Μονάχου, προσκυνήσαμε στο Κουβούκλιον τοῦ ἀρχικοῦ Τάφου τοῦ Ἁγίου Σάββα, στο θαυμάσιο Καθολικὸ τῆς Μονῆς, τιμώμενο στὸν Εὐαγγελισμό τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπου ἐναπόκειται καὶ πάλι, ἀπὸ τοῦ 1965 καὶ ἐντεῦθεν, τὸ ἄφθορο ἱερὸ Λεῖψανο τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου, στο Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὅπου ὁ Τάφος του καὶ τὸ Σπήλαιον-Κελλίον του, στὸν πρῶτο σπηλαιώδη θεόκτιστον Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ Λεῖψανα Ἀγιοσαββαϊτῶν Ἀγίων καὶ ἐκχέεται θαυμάσια εὐωδία, στο Σπήλαιο τοῦ Ὁσίου Σάββα, στο Ἀγίασμα τοῦ Ὁσίου, ὡς καὶ στὸν Φοῖνικα τὸν ὁποῖον ἐφύτευσε ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Σάββας καὶ εἶχε ξηρανθῆ, ἀλλὰ ἤνθισε καὶ πάλι θαυμαστῶς μετὰ τὴν ἐπιστροφή τοῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου ἀπὸ τὴν Βενετία καὶ ἐπιτελεῖ θαύματα μέσω τῶν φύλων καὶ τῶν καρπῶν του.

Οἱ εὐλογίες ἦσαν τόσο πολλές, σφοδρὲς καὶ ἀπανωτές, ὥστε νὰ ἀποροῦμε ἂν ἐπρόκειτο γιὰ ὄνειρο ἢ γιὰ πραγματικότητα!...

Στὸ Ἀρχονταρῖκι τῆς Μονῆς κερασθήκαμε φιλάδελφα ἀπὸ τοὺς φιλόξενους Ἀγιοσαββαῖτας Πατέρας καὶ οἱ Ἐπίσκοποι ὑπογράψαμε στὸ εἰδικὸ Βιβλίον Ἐπισκεπτῶν τῆς Μονῆς.

Νὰ σημειωθῆ δὲ ὅτι ἐπειδὴ ἡ Μονὴ εἶναι ἄβατος, οἱ γυναῖκες τῆς προσκυνηματικῆς μας ὁμάδος, ποὺ ἦσαν καὶ οἱ περισσότερες, παρέμειναν ἐκτὸς τῆς κυρίας πύλης τῆς Μονῆς, ἀλλὰ ἀνταμείφθηκαν πλουσίως. Προσεκύνησαν ἰ. Λεῖψανα, τὰ ὁποῖα μετέφεραν οἱ Πατέρες, ὅπως γίνεται σὲ αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, καὶ ἤκουσαν πνευματικούς καὶ ὠφελίμους λόγους ἀπὸ εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ὠρισμένον Ἀδελφὸν τῆς Μονῆς.

- Ἀπὸ τὸν Ἅγιο Σάββα ἐπιστρέψαμε στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοδιάρχου (Ε΄ αἰ.).

Μᾶς ἐντυπωσίασε ἡ ἐπιγραφή στὴν εἴσοδο: «Μηδεὶς ράθυμος εἰσὶτω ἐν αὐτῇ!» Ἀναρωτηθήκαμε σοβαρὰ ἂν ὄντως θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσέλθουμε! Τελικά, ὑπερικήσαμε τὸν διασταγμὸ καὶ μὲ εὐλάβεια στὸν Ὁσιο Θεοδοσίον προσκυνήσαμε στὸν ὠραῖο νεώτερο Ἱερὸ Ναὸ τῆς Μονῆς καὶ γίναμε δεκτοὶ

μέ προσήνεια ἀπὸ τὸν ἡρωϊκὸν Ὑπεύθυνον τοῦ Προσκυνήματος Ἀρχιμ. π. Ἱερόθεο τὸν Κρηῖτα, ὁ ὁποῖος παρὰ τὸ βάρος τῆς ἡλικίας του, διακονεῖ παντὶ τρόπῳ καὶ ὑπερασπίζεται τὴν Μονὴν μὲ νεανικὸ ζήλο καὶ σθένος ἀπὸ κάθε εἶδους ἐπιβουλή! Καὶ οἱ ἐπιβουλὲς εἰδικῶς ἐκεῖ εἶναι συνεχεῖς καὶ ἐπικίνδυνες...

Ὁ π. Ἱερόθεος, ἂν καὶ κινδύνευσε ἐπανειλημμένως ὡς πρὸς τὴν σωματικὴν του ἀκεραιότητα, ὑπερνικᾷ πάντα τὰ δεινὰ μὲ τὸ ἀκατάβλητο θάρρος τῆς δυνατῆς Πίστεώς του καὶ τοῦ ἀποφασιστικοῦ φρονήματός του!

Στὸν αὐλειο χῶρο τῆς Μονῆς ὑπάρχει εἴσοδος, ἀπὸ ὅπου κατήλθαμε στὸ Σπήλαιον τῶν Μάγων, ἐκεῖ ὅπου οἱ Τρεῖς Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν κατέλυσαν, μετὰ τὴν Προσκύνησιν τοῦ Θεοῦ Βρέφους, ἐπιστρέφοντες δι' ἄλλης ὁδοῦ, «ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδην». Τὸ Σπήλαιον μετετρέπη σὲ Παρεκκλήσιο μὲ τὸν ἀρχικὸ Τάφο τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου, ὡς καὶ τοὺς Τάφους πολλῶν Ἁγίων: Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ Ἰωάννου Μόσχου, οἱ ὁποῖοι διετέλεσαν Ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς αὐτῆς, Σοφίας τῆς Μητρὸς τοῦ Ὁσίου Σάββα, Μάρθας τῆς Μητρὸς τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου, Θεοδότης τῆς Μητρὸς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων κ.ἄ.

- Ἐν συνεχείᾳ, μετέβημεν στὸν πόλι ὅπου ἐγεννήθη ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, στὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, τὸν Οἶκο τοῦ ἄρτου, ἀπὸ ὅπου προῆλθε ὁ Ζωοποιὸς Οὐράνιος ἄρτος εἰς ἄφαισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Εἰσήλθαμε στὴν περιφέρη Βασιλικὴ τῆς Γεννήσεως, τὸ Ἰουστινιάνειο αὐτὸ κτίσμα τοῦ ΣΤ΄ αἰ., ποῦ ἀνηγέρθη ἐπὶ τοῦ παλαιότερου Ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἑλένης, διὰ τῆς χαμηλῆς δυτικῆς πύλης. Στὸν τεράστιο Ναὸ διασώζονται δείγματα τῶν ἀρχαίων διακοσμητικῶν μωσαϊκῶν τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Ἁγίας Ἑλένης, ἀλλὰ καὶ ψιφηδωτὰ καὶ ἀγιογραφίες ἀπὸ μεταγενέστερες ἐποχές.

Κατευθυνθήκαμε στὴν εἴσοδο τοῦ Σπηλαιίου τῆς Γεννήσεως, δεξιὰ τῆς Σολέας τοῦ κεντρικοῦ μεγάλου Ναοῦ, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναμονῆς μας λόγῳ τοῦ μεγάλου πλήθους τῶν προσκυνητῶν ψάλαμε ὕμνους τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου. Κατερχόμενοι τὴν κλίμακα τοῦ Σπηλαιίου, ψάλαμε μὲ

φωνές παλλόμενες από συγκίνηση, τὸ Κάθισμα τῶν Χριστουγέννων: «Δεῦτε ἰδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός»!...

Μὲ κατάπληξι καὶ εὐγνωμοσύνη προσπέσαμε στὸ Σημεῖον ὅπου ὁ Ἄναρχος ἔλαβε ἀρχὴν χρονικὴν, ὁ Ἄκτιστος ἐκτίσθη καὶ ὁ Ἄσαρκος ἐσαρκώθη.

Ἄναρχος. Ὅλα αὐτὰ γιὰ μᾶς. «Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον Νέον ὁ πρὸ Αἰώνων Θεός»! Ἐκὼν ἐκένωσεν ἑαυτὸν, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, ἐσμικρύνθη ὁ Ἀπερίγραπτος. «Προσκυνούμεν Σου, τὴν γένναν Χριστέ»!...

Ἄνεγνώσαμε Εὐαγγελικὸ Ἀνάγνωσμα τῆς Γεννήσεως καὶ ψάλλαμε σχετικὰ τροπάρια, ἕως ὅτου ὁλοκληρωθῆ ἡ προσκυνήσιμάς μας.

Στὸν ἴδιο χῶρο τοποθετεῖται καὶ ἡ ἀνήκουσα στοὺς παπικούς Φάτνη τοῦ Χριστοῦ, ὅπου ἀνεκλήθη θερμαινόμενος ὑπὸ τῶν ἀλόγων ζώων...

• Ἐπιστρέψαμε στὴν περιοχὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ μετέβημεν καὶ πάλιν στὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, στὴν λεγομένη Μικρὰ Γαλιλαία, ὅπου ἡ Ὁρθόδοξη Μονὴ τῆς Ἀναλήψεως. Τὸ Προσκυνημα περικλείει ἕναν τεράστιο χῶρο μὲ δένδρα καὶ βλάστησι. Σὲ ἕνα σημεῖο τῆς αὐλῆς ὑπάρχει Προσκυνητᾶριο, ἡ λεγομένη «Τράπεζα τοῦ Κυρίου», ὅπου ὁ Κύριος ἐνεφανίσθη μετὰ τὴν Ἀνάστασί Του στοὺς Μαθητάς Του καὶ ὅταν ἐζήτησε εἰς δεβαίωσιν τῆς ἀληθινότητός Του νὰ φάγη κάτι, τοῦ προσέφεραν οἱ Μαθηταὶ «ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου» (ὑπόθεσις Ἑκτου Ἑωθινοῦ).

Δυτικὰ, σὲ κατάστασι μᾶλλον ἐγκαταλείψεως, κεῖται ὁ λεγόμενος Πατριαρχικὸς Οἶκος, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς ἐπαυλις ἢ θέρετρο γιὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες τῶν Πατριαρχῶν παλαιότερα.

Ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Προσκυνηματος Ἀρχιμ. π. Ἀνθιμος μᾶς εἰσήγαγε ἐντὸς τοῦ Ναοῦ. Ἐνώπιόν μας εἶδαμε Προσκυνητᾶριο, σὰν Ἁγία Τράπεζα, στὴν βάσι τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ χῶρος ὅπου ἐνεφανίσθη ὁ Κύριός μας μετὰ τὴν Ἀνάστασι στοὺς Μαθητάς Του, σὲ ἄλλη περίπτωσι ἀπὸ τὴν προηγου-

μένη, εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὐ̇ ἐτάξω αὐτοῖς (ὑπόθεσις Πρῶτου Ἐωθινοῦ). Προσκυνήσαμε μὲ βαθειὰ εὐλάβεια καὶ ψάλαμε τὸ πρῶτο Ἐξαποστειλάριο καὶ τὸ ἀντίστοιχο πρῶτο Ἐωθινὸ Δοξαστικὸ «Εἰς τὸ ὄρος...».

Ὁ Ναὸς τοῦ προσκυνήματος εἶναι μακρόσχημος, μὲ πλαϊνὰ Παρεκκλήσια σὲ ἀρκετὰ χαμηλότερο ἐπίπεδο, δίδει δὲ τὴν εἰκόνα ἀνάγκης ἀνακαινίσεώς του. Οἱ δὲ Τάφοι τῶν τριῶν τελευταίων Πατριαρχῶν Τιμοθέου, Βενεδίκτου καὶ Διοδώρου, ὡς καὶ τοῦ κτήτορος-ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς Ἀρχιερέως Ἐπιφανίου, στὰ Παρεκκλήσια, φαίνονται σὰν λησμονημένοι...

Στὸ νότιο ἄκρο τῆς ἐκτεταμένης αὐλῆς τῆς Μονῆς ὑπάρχει Παρεκκλήσιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Κοιμήσεως καὶ Μεταστάσεως τῆς Παναγίας μας. Ἐντὸς αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, προσκυνήσαμε τὸν τόπον ὅπου ἡ Παναγία μας ἐπροσηύχето, ἐρχομένη καθημερινῶς ἐδῶ, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, μὲ συνοδία Μυροφό-

ρων Γυναικῶν. Καὶ ἐδῶ εἶναι ποὺ ἔλαβε τὸ χαρμόσυνο μήνυμα παρὰ θείου Ἀγγέλου περὶ τῆς Κοιμήσεως Αὐτῆς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὥστε νὰ ἐτοιμασθῆ γιὰ τὴν Θεομητροπρεπῆ Της ἔξοδο.

Προσκυνήσαμε μετὰ πόθου καὶ εὐλαβείας τὰ Θεομητορικὰ ἴχνη τοῦ Προτύπου τῆς Ἀσκήσεως καὶ Ἀρετῆς, τῆς Παναγίας Μητρός μας, καὶ ψάλαμε Ἀναστάσιμα καὶ Θεομητορικὰ τροπάρια.

• Ἐπιστρέψαμε στὸ Ξενοδοχεῖο μας «Ἡ Ἁγία Γῆ», καθὼς εἶχε πλέον σκοτεινιάσει, καὶ ἦταν γιὰ μᾶς τιμὴ καὶ εὐλογία νὰ ἔχουμε παρακαθήμενο στὴν λιτὴ τράπεζά μας καὶ τὸν ἀγαπητὸ μας Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Βλάσιο ἐκ Ρουμανίας.

* * *

ΤΟ πρωῒ τῆς Παρασκευῆς, 18.4/1.5.2009, ταξιδεύσαμε ὀδικῶς ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὴν πόλι Ναμπλούς (Νεάπολις) τῆς Σαμαρείας. Θὰ ἐπισκεπτόμασταν τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακῶβ παρὰ τὴν Συχάρ, ὅπου ὁ Κύριός μας συνωμίλησε μὲ τὴν Σαμαρείτιδα, τὴν μετέπειτα Ἁγία Ἰσαπόστολο Φωτεινή.

Ἡ περιοχὴ ἀνήκει στὴν Παλαιστινιακὴ Ἀρχὴ καὶ ἔπρεπε νὰ διέλθουμε καὶ πάλι συνοριακοὺς ἐλέγχους. Προηγουμένως περάσαμε ἀπὸ γνωστοὺς Βιβλικούς τόπους (Βαιθήλ, Σιλό).

Ἀφίχθημεν τελικῶς στὸ ἐντυπωσιακὸ Προσκύνημα καὶ μᾶς ὑπεδέχθη μὲ φιλόξενη διάθεσι ὁ σεβαστὸς καὶ ὄντως ἡρωϊκὸς Γέροντας Ἀρχιμ. π. Ἰουστίνος. Εἰσήλθαμε στὸν νεόδμητο Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Ἰσαποστόλου Φωτεινῆς, ὁ ὁποῖος κυριολεκτικὰ συναρπάζει μὲ τὸν ὄγκο καὶ τὴν μεγαλοπρέπιά του. Εἶναι μᾶλλον ὁ μεγαλύτερος Ὁρθόδοξος Ναὸς στὴν Ἁγία Γῆ, μετὰ πιθανὸν ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς Ναοὺς τῆς Ἀναστάσεως τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Γεννήσεως στὴν Βηθλεέμ.

Ψάλαμε τροπάρια, ἀπευθύναμε δέησιν καὶ ἀνεγνώσαμε τὴν σχετικὴν Εὐαγγελικὴν περικοπὴν τῆς Σαμαρείτιδος. Ὁ π. Ἰουστίνος μᾶς προσεφώνησε κατατοπιστικῶς, ἱστορικῶς καὶ πνευματικῶς καὶ ἀντιφωνήσαμε εὐχετικῶς καὶ ἐγκαρδίως.

Ὁ π. Ἰουστίνος ἀνέλαβε καὶ ἀνέδειξε τὸ Προσκύνημα ὑπὸ πολὺ δύσκολες συνθήκες, μετὰ τὴν ἄγρια σφαγὴ τοῦ προκατόχου του Ἀρχιμ. π. Φιλουμένου τοῦ Κυπρίου († 1979), τοῦ συγχρόνου αὐτοῦ Νεο-ιερομάρτυρος τῆς Ἁγίας Πίστεώς μας. Οἱ κίνδυνοι ἦσαν καὶ εἶναι μεγάλοι καὶ διαρκεῖς, ἀλλὰ καὶ ἡ θεία ἐνίσχυσις καὶ ἐμφάνεια ἄκρως ἐνισχυτικὴ. Ἡ πίστις, ἐπιμονὴ καὶ ἀταλάντευτη προσπάθεια τοῦ π. Ἰουστίνου, ἔφεραν τὸ θαυμαστὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνεγέρσεως ἐνὸς περιλάμπρου Ναοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε μὲν ἀρχίσει νὰ ἀνεγείρεται πρὸ ἐνὸς ὀλοκλήρου αἰῶνος, ἀλλὰ οἱ ἐργασίες διεκόπησαν λόγῳ διαφόρων δυσχερειῶν.

Ἐντὸς τοῦ Ναοῦ ὑπάρχουν τὰ Παρεκκλήσια τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου καὶ Μάρτυρος, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Νεάπολι τῆς Σαμαρείας, καὶ τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Φιλουμένου, τοῦ ὁποῖου τὰ ἄ-

φθαρτον σκῆνωμα κεῖται πλέον στὸν Ναὸ αὐτό.

Ἀπὸ εἰδικὴ κλίμακα στὴν Σολέα τοῦ μεγάλου Ναοῦ, κατήλθαμε στὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, ὅπου ὁ Κύριός μας συνήντησε τὴν Σαμαρείτιδα καὶ εἶχε τὸν ἀποκαλυπτικὸ Του διάλογο μετ' αὐτῆς. Ἐντὸς τοῦ χώρου αὐτοῦ ἐμαρτύρησε πρὸ τριακονταετίας ὁ π.

Φιλούμενος και τὰ ἀποξηραμένα αἵματά του, μαυρισμένα πλέον, διακρίνονται σὲ κάποιο σημεῖο τοῦ τοίχου. Ἐκεῖ, προσκυνήσαμε μὲ συγκίνησι, λάβαμε Ἁγίασμα ἐκ τοῦ Φρέατος καὶ ψάλαμε τροπάρια ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος σχετικὰ μὲ τὸν χώρο αὐτό.

Ἀκολούθησε μικρὰ δεξίωσις στὸ Ἀρχονταρῖκι τοῦ Προσκηνύματος, ὅπου ἀκούσαμε πολλὰ τὰ θαυμαστὰ καὶ ἐνδιαφέροντα ὑπὸ τοῦ δραστηρίου καὶ εὐλογημένου π. Ἰουστίνου. Ὁ εὐλαβὴς του πόθος εἶναι νὰ διαμορφώσῃ εἰδικὴ αἴθουσα Μουσείου πρὸς ἔκθεσιν τῶν ἀξιολόγων εὐρημάτων στὸν χώρο αὐτό, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνεγείρῃ ἕναν Ναὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου στὴν πλησίον εὐρισκομένη Σεβάστεια, ὅπου ὁ Ἔνδοξος Βαπτιστὴς ἐφνυκλακίσθη καὶ ἀπετιμήθη τὴν Τιμίαν Κεφαλὴν.

• Ἀπὸ ἐκεῖ, κατήλθαμε καὶ πάλι δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς Ἱεριχώ, καὶ ἀνήλθαμε περὶ στὸ Σαραντάριον Ὅρος, ἢ Ὅρος τῶν Πειρασμῶν. Στὸν χώρο ὅπου ὁ Κύριός μας ἀσκήθηκε μὲ ἀπόλυτη νηστεία καὶ προσευχὴ μετὰ τὴν Βάπτισί Του στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ καὶ πρὸ τῆς ἐνάρεξως τοῦ δημοσίου σωτηριῶδους ἔργου Του, καὶ ὅπου ἐπειράσθη

ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὑπάρχει Ὁρθόδοξος Μονή. Εἰς Αὐτήν, προσκυνήσαμε

τὸν Λίθον, ὅπου ὁ Κύριός μας κατὰ τὴν Παράδοσιν προσηύχετο καὶ ἀνεγνώσαμε τὴν σχετικὴ Εὐαγγελικὴ περικοπή. Ἐπίσης, προσκυνήσαμε καὶ ψάλαμε στὸν Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τῆς Μονῆς αὐτῆς, ὡς καὶ εἰς σχετικὸν Σπήλαιον, ὅπου κατὰ τὸ παρελθὸν ἠσκήθησαν κα-

τὰ μίμησιν τοῦ Κυρίου μας ἀπειράριθμοι Μοναχοὶ καὶ Ἐρημίται.

• Ἐν συνεχείᾳ, κατήλθαμε καὶ πάλι στὴν Ἱεριχώ, καὶ προσκυνήσαμε στὶς πηγὰς τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως, τὰ ὁποῖα εἶχαν θεραπευθῆ ἀπὸ τὴν πικρία καὶ τὸ ἄγονόν τους ὑπὸ τοῦ Προφήτου Ἐλισαίου, Μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἡλιοῦ, δι' Ἄλατος. Ἐκτοτε καὶ μέχρι σήμερα τὰ ὑδάτα αὐτὰ ἀποτελοῦν ὅ,τι τὸ πολυτιμότερο γιὰ τὴν περιοχή.

• Κατόπιν, ἀνῆλθαμε καὶ πάλι στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ κατευθυνθήκαμε ἐκτὸς τῶν Τειχῶν, στὸν λεγόμενο Λόφο τῆς Σιών, γιὰ νὰ προσκυνήσουμε στὸ Ὑπερῶν, ὅπου ἐτελέσθη ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος, ὅπου ὁ Κύριος ἔκανε τὴν πρώτη ἐμφάνισί Του μετὰ τὴν Ἀνάστασιν στοὺς φοβισμένους Μαθητὰς Του κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ὅπου ἐνεφανίσθη καὶ πάλι μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ καὶ ἔλαβε χώραν ἡ ψηλάφησις τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ, καὶ ὅπου κατεπέμφθη τὸ Πανάγιον Πνεῦμα τὴν Πεντηκοστὴ μὲ μορφή Πυρίνων Γλωσσῶν.

Κάτωθεν τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ, ὑπάρχει Συναγωγὴ μὲ τὸν Τάφον ποὺ ἀποδίδεται στὸν Προφήτη Δαυῖδ, ἀλλὰ ὁ χώρος ἦταν κλειστός.

Στὸ δὲ παρακείμενο παπικὸ Ἀββαεῖο τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπου κατὰ τὴν Παράδοσιν εὐρίσκετο ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, κατήλθαμε στὴν κρύπτη τοῦ Ναοῦ γιὰ νὰ βρεθοῦμε στὸν χώρο ὅπου ἡ Παναγία μας ἐκοιμήθη.

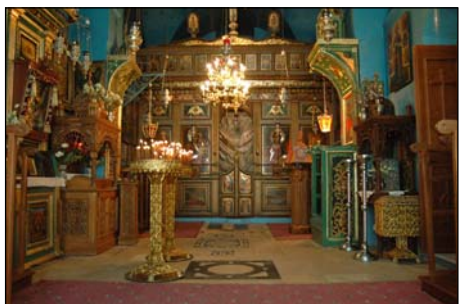
• Ἀπὸ ἐκεῖ, πήγαμε στὴν Μονὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ προσκυνήσαμε στὸν παλαιὸ Βυζαντινὸ Ναὸ μὲ τὶς ωραῖες καὶ ἀξιόλογες Τοιχογραφίες του καὶ στὸν χώρο, ὅπου εἶχε φυτευθῆ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Λῶτ τὸ Τρισύνθετον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὁ Κύριός μας προσηλώθη καὶ μετέτρεψε αὐτὸ ἀπὸ Ξύλον Κατάρας σὲ Ξύλον Εὐλογίας.

Στὴν Μονὴ αὐτὴ, ἡ ὁποία παλαιότερα κατοικεῖτο ἀπὸ Ἰθῆρας (Γεωργιανούς), ἐλειτούργησε ἡ ὁμώνυμος Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων κατὰ τὸ δεύτερο ἡμῖσι τοῦ ΙΘ' αἰ. καὶ τὶς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰ.

• Ἐν συνεχείᾳ, ὠδηγηθήκαμε καὶ πάλι στὸ Θεομητορικὸ Μνῆμα στὴν Γεθσημανῆ, γιὰ ἀποχαιρετιστήριο προσκύνημα, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποῖου ἀπαγγείλαμε τοὺς Χαιρετισμούς τῆς Παναγίας μας.

- Ἐπειτα, πήγαμε καὶ πάλι στὸν Πανίερο Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως καὶ προσκυνήσαμε τὸν Λίθο τῆς Ἀποκαθλώσεως, τὸν Φρικτὸ Γολγοθᾶ καὶ τὸν Πανάγιο Τάφο τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀπευθύνοντες καρδιακὲς δεήσεις νὰ μᾶς ἐλέησῃ καὶ ἐμᾶς καὶ νὰ μᾶς μνησθῇ ἐν τῇ Βασιλείᾳ Του ὅπως τὸν Εὐγγνώμονα Λησιτῆν.

- Κατόπιν, μετέβημεν στὸν Χριστιανικὸ Τομέα τῆς Παλαιᾶς Πόλεως καὶ προσκυνήσαμε στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου, ἡ ὁποία ἀποτελοῦσε μέχρι καὶ τὸν ΙΔ΄ αἰ. τόπο διαμονῆς τῶν ἐκ Τραπεζοῦντος ἐπισήμων Προσκυνητῶν, καὶ στὴν Μονὴ τῆς Μεγάλης Παναγίας, ὅπου ἀποθησαυρίζεται θαυματουργὴ Θεομητορικὴ Εἰκόνα, ἀποδιδομένη στὸν Ἀπόστολο καὶ Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ, ἀλλὰ καὶ Λείψανα πολλῶν καὶ μεγάλων Ἀγίων, καθὼς καὶ ὁ Τάφος καὶ τὸ Ἀσκητήριον τῆς Ἁγίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας. Ἐπρόκειτο γιὰ τὸ ἐπιστέγασμα τῶν εὐλογιῶν ὅλων αὐτῶν τῶν ἡμερῶν στοὺς Ἁγίους Τόπους!...

ναγίας, ὅπου ἀποθησαυρίζεται θαυματουργὴ Θεομητορικὴ Εἰκόνα, ἀποδιδομένη στὸν Ἀπόστολο καὶ Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ, ἀλλὰ καὶ Λείψανα πολλῶν καὶ μεγάλων Ἀγίων, καθὼς καὶ ὁ Τάφος καὶ τὸ Ἀσκητήριον τῆς Ἁγίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας. Ἐπρόκειτο γιὰ τὸ ἐπιστέγασμα τῶν εὐλογιῶν ὅλων αὐτῶν τῶν ἡμερῶν στοὺς Ἁγίους Τόπους!...

* * *

ΤΙΣ πρώτες πρωινὲς ὥρες τοῦ Σαββάτου, 19.4/2.5.2009, ἐγκαταλείψαμε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ κατήλθαμε στὸ Ἀεροδρόμιο «Μπέν Γκουριόν» τοῦ Τέλ Ἀβίβ γιὰ τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς.

Μετὰ τοὺς σχετικοὺς ἐλέγχους καὶ ἓνα εὐχάριστο ἀεροπορικὸ ταξίδι δύο περίπου ὥρῶν, ἀφίχθημεν τὸ πρωῖ τοῦ Σαββάτου στὴν Ἀθήνα, κατάφορτοι ἀπὸ ἀμέτρητες καὶ ἀνυπολόγιστες εὐλογίες τοῦ Θεοῦ.

Ἡ σωματικὴ κόπωση ἦταν μεγάλη, ἀλλὰ ἡ φλόγα τῆς Πίστεως μέσα στὶς

ψυχές είχε δυναμώσει. Ἐνα μέρος τῆς ὑπάρξεώς μας ἔμεινε στους Ἁγίους Τόπους. Μιά γλυκειά νοσταλγική ἐνθύμιος μᾶς ἐλκύει στους Θεοβαδίστους Τόπους!

Τὸ Ἅγιο Εὐαγγέλιο, οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ γενικὰ ὅλη ἡ Ἁγία Γραφή, ἀλλὰ καὶ οἱ Βίοι τῶν Ἁγίων πού σχετίζονται μὲ τοὺς Ἁγίους Τόπους, ἤχουν μέσα μας πιὸ οἰκεία καὶ πιὸ ζωντανὰ καὶ ἔχουν ἀποκτήσει μία ἄλλη διάστασι καὶ ἓνα ἄλλο βάθος.

Οἱ ἡρωϊκοὶ Ἁγιοταφῖτες Πατέρες εἶναι πιὸ θερμὰ στὶς προσευχές μας, στὸν νοῦ μας καὶ στὴν συμπάθειά μας.

Δὲν γνωρίζουμε ἂν θὰ ἐπιτρέψη ὁ Κύριός μας νὰ μεταβοῦμε καὶ πάλι στοὺς Ἁγίους Τόπους. Γνωρίζουμε, ὅτι ὁ Θεὸς λατρεύεται ἐν Πνεύματι καὶ Ἀληθείᾳ ὅπουδήποτε, ἔστω καὶ ἂν οἱ Ἅγιοι Τόποι ἔλαβαν ἐξαιρετὴ Χάρι καὶ Ἁγιασμόν. Ἦδη στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, οἱ Προφῆται ἐξήγγειλαν τὰ δεδομένα πού ἰσχύουν πνευματικῶς στὴν ἐποχὴ τῆς Χάριτος: «Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καὶ θυσία καθαρὰ, διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ» (Μαλ. α΄ 11).

Σὲ κάθε τόπο δύναται νὰ προσαχθῆ θυμίαμα καὶ νὰ προσφερθῆ θυσία καθαρὰ. Εἰδικῶς στὴν Θεία Λειτουργία ἔχουμε μία πνευματικὴ σύνοψι ὅλου τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Οἰκονομίας καὶ Σωτηρίας. Κάθε Ἁγία Τράπεζα εἶναι Πανάγιος καὶ Ζωοδόχος Τάφος καὶ Θρόνος Κυρίου Παντοκράτορος, μεταδίδουσα Χάριν καὶ Ἁγιασμόν.

Ἐνα προσκύνημα στοὺς Ἁγίους Τόπους καθιστᾷ αὐτὲς τὶς γνωστὲς ἀλήθειες περισσότερο προσιτές, κατανοητὲς καὶ οἰκειῆς. Καὶ μᾶς ἐνθυμίζει πιὸ ἐμφαντικὰ τὸ καθήκον μας νὰ ἐντείνουμε ἐπιμελέστερα τὸν ἀγῶνα νὰ κατασταθοῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι Ναοὶ καὶ Κατοικητήρια Θεοῦ Ζῶντος ἐν Πνεύματι, ὥστε ὁ Κύριός μας νὰ ἐμπεριπατῆ ἐντὸς ἡμῶν, νὰ Τὸν ἀκούμε εὐκρινῶς καὶ νὰ Τὸν αἰσθανώμεθα ἀπτῶς.

Οἱ ἀξιωθέντες νὰ μεταβοῦν στὴν Ἁγία Πόλι Ἱερουσαλήμ πρέπει νὰ ἔ-

χουν μεγάλη τήν λαχτάρα καί τόν πόθο νά μεταβοῦν στήν Ἄνω Ἱερουσαλήμ, τήν Μητέρα πάντων ἡμῶν, τήν μέλλουσα Πατρίδα ὅλων τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Γιά ὅλους αὐτούς τοὺς λόγους, θεωροῦμε ὅτι κάθε Ὁρθόδοξος Χριστιανός θά πρέπει ἅπαξ τουλάχιστον τῆς ἐπιγείου ζωῆς του νά μεταβῆ γιά προσκύνημα στοὺς Ἁγίους Τόπους.

Εἶθε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός νά καταστήσῃ ἅπαντας «συμπολίτας τῶν Ἁγίων καί οἰκείου Θεοῦ»! Ἀμήν.

